

Januari 2022

2021.....een zeer bewogen jaar. Een jaar waarin we onszelf weer voorbijgelopen zijn. Het was druk, enorm druk. De ene na de andere melding. Het viel ons op dat er veel tamme poezen bij zaten, een gevolg van de corona? Mensen die in 2020 een kat hebben aangeschaft? Leuk voor de kinderen, of “nu we thuis zitten hebben we tijd”?

Wij hebben dit begin 2020 al aan zien komen, de eerste lockdown, onze mailbox stroomde over met de vraag naar kittens. Wij zijn daar heel voorzichtig mee geweest, want we zagen het bij velen als een impuls aankopen, je hebt nu tijd maar is dat straks nog steeds?

We hebben er destijds nog een bericht over op onze facebook pagina gezet, dit bereikte een hoop mensen, we werden zelfs benaderd door rtl4 om hierover te praten. Dat is natuurlijk geweldig, maar wij zijn geen stichting die graag in de schijnwerpers staat, wij steken onze tijd liever aan het helpen van poezensnuitjes dan met onze eigen snuiten op tv te komen 😊

Maar we kregen wel gelijk, want hoe komt het anders dat het jaar erop ineens verdacht veel tamme poezen met hun kittens op straat werden gevonden? Wij, en vele andere opvangen, konden de “puinhoop” van impulsieve mensen nu opruimen, alle opvangen en asielen zaten ineens bomvol. Sommige moederpoezen wisten hun kitten lang te verbergen zodat ze al ouder waren voor ze gevonden werden, geen mensen gewend dus dat betekent socialiseren, extra veel werk dus. Helaas komen meldingen ook vaak laat binnen, mensen die de kittens in hun tuin wel leuk vonden, maar toen ze groter werden moesten ze toch maar weg. Dan moeten wij die bange en vaak schuwe kittens vangen met vangkooien, en maar hopen dat ze mensen gaan vertrouwen.

Onze vijf veldwerkers, de vangers, hebben overuren gemaakt. Dag en nacht in weer en wind in de buurt van vangkooien zitten. Soms kunnen ze daarbij in de auto schuilen, maar nog vaker komt het voor dat ze de tijd buiten door moeten brengen, soms op de meest nare plekken waar ze zelf niet altijd veilig zijn. En wanneer het niet lukt alles te vangen, dan kunnen ze weer terug, en misschien nog eens.

Soms kan een project wel wekenlang duren. Maar zij zetten door, want we willen alles hebben, pas dan kunnen we zeggen dat een project geslaagd is.

De meeste van onze vangers zijn zelf ook gastgezin, dus eenmaal weer thuis kunnen zij daar weer aan de slag.

Voor we gaan vangen moeten we ook eerst weten of we plek hebben en waar. Afgelopen jaar hebben we gelukkig fijn samen kunnen werken met Stichting Jasmijn en Dierentehuis Arnhem en omstreken. Jasmijn heeft veel poezensnuitjes van ons overgenomen waar wij geen plek meer voor hadden. En met het asiel zijn we een mooie overeenkomst aangegaan dat wij vangen en zij opvangen en ook eventueel de TNR doen. We hebben meerdere keren flessenkittens naar Stichting Superkatten mogen brengen, een aantal snuitjes naar Stichting Wetland Cats, en meerdere snuitjes lopen nu helemaal happy rond bij Sophie Bella. Samen kunnen we meer snuitjes helpen.

Veel zieke snuitjes hebben we dit jaar gehad. Helaas ook meerdere die we de regenboogbrug over moesten laten gaan.

Ernstig zieke kittens waar het gastgezin wekenlang dag en nacht voor heeft gezorgd, alles op alles gezet om ze beter te krijgen, maar ze dan toch door de vingers te zien glijden, hartverscheurend!! Maar tijd om het verdriet te verwerken is er niet, want de zorg voor een ander ziek snuitje staat alweer te wachten. Dit zijn momenten dat een gastgezin kan breken. We proberen zoveel mogelijk te kijken naar de snuitjes waar het wel goed mee gaat, die verhuizen naar een gouden mand en helemaal gelukkig zijn, dat houdt ons ook op de been (en gelukkig zijn dat er velen meer). Maar de verdrietige momenten blijven lang bij je.

Maar ook wanneer je een melding krijgt van een snuit, die je vangt en er meteen mee naar de dierenarts moet, waar je ziet en hoort dat hij of zij er zo slecht aan toe is, dat het enige wat we nog kunnen doen is hem of haar uit zijn lijden te verlossen, hakt er behoorlijk in.

We kennen het snuitje niet, hebben er nooit een band mee op kunnen bouwen, maar we zien het leed en dat maakt ons heel erg verdrietig.

Vaak denken we dan waarom heeft iemand niet eerder aan de bel getrokken, waarom pas toen het snuitje er al zo erg aan toe was dat wij nu niets anders meer kunnen doen dan hem of haar in te laten slapen? Wat heeft deze lieverd allemaal moeten doorstaan? Dat blijft je nog lang bij.

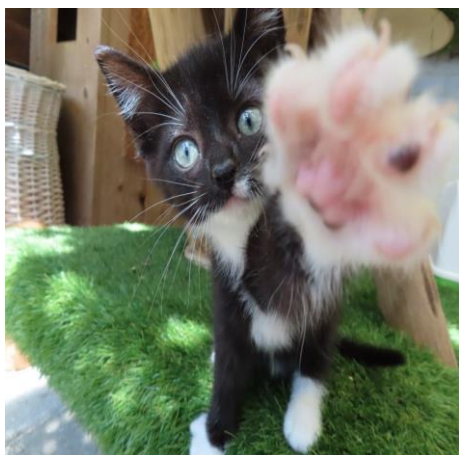

Wij laten overleden poezensnuitjes nooit achter bij de dierenarts. Wij vinden dat elk dier een waardig afscheid verdient. Dus ook deze snuitjes die we nog maar net kennen, krijgen een naam van ons en brengen we naar het crematorium, waar zij een waardig afscheid krijgen.

Wij hebben dit altijd gedaan op eigen kosten, we kregen wel korting bij het crematorium.

Maar sinds ons crematorium een overeenkomst met Stichting Dierenlot is aangegaan, hoeven wij niets meer te betalen voor een collectieve crematie.

Wat zijn wij er dankbaar voor dat meer mensen vinden dat elk dier een waardig afscheid verdient.

Dit jaar hebben wij 324 poezensnuitjes mogen helpen. Dat zijn snuitjes die we in opvang hebben gehad, groot en klein, maar ook snuitjes waarbij we TNR hebben gedaan, schuwe snuitjes die buiten leven op een plek waar ze gevoerd worden. Wij zorgen ervoor dat ze zich niet meer voort kunnen planten, en een fijn leven daarna hebben op de plek waar ze zich thuis voelen. Wij vinden het mooie projecten waar we heel blij van worden. Vooral het moment dat we ze terugbrengen. De snuitjes ruiken vanuit hun mandjes alweer dat ze thuis zijn, en zijn helemaal happy als we ze de vrijheid teruggeven.

Maar naast die 324 hebben we nog meer snuitjes mogen helpen. Snuitjes die aan zijn komen lopen bij mensen, en waar we een chip uit konden lezen, zodat we meteen contact op konden nemen met de eigenaar. Sommige snuitjes waren al langere tijd vermist. Wat is het fijn om ze terug te kunnen brengen naar hun dolgelukkige eigenaren. Hier zie je het nut van chippen en juist registreren. Helaas komen we meer snuitjes tegen die niet gechipt zijn dan wel, wij begrijpen dat nog steeds niet, want het kan zo makkelijk zijn.

Onze gastgezinnen hebben dit jaar vol gezeten, keihard hebben ze gewerkt om ze allemaal te verzorgen, liefde te geven, medicijnen en vertrouwen in mensen te geven. En wanneer snuitjes dan kunnen verhuizen naar een gouden mand geeft dan zoveel voldoening.

Maar het ene snuitje was nog niet weg en de volgende stond alweer op de stoep, een lopende band leek het soms wel.

Alle snuitjes krijgen medicatie, behalve stronghold bij binnenkomst krijgen ze ook preventief panacur. Helaas is giardia al jaren een groot probleem, bijna elke snuit draagt dit bij zich. Maar medicatie geven aan de schuwtjes is niet altijd makkelijk, ze eten het niet allemaal door hun eten op.

Gastgezinnen hebben dus een volledige trukendoos op voorraad, maar sommige snuitjes blijven het hun moeilijk maken.

Een schuw snuitje die ziek is, maakt het er ook niet makkelijker op. Want ze moeten de medicatie hebben, dus hoe los je dit op?

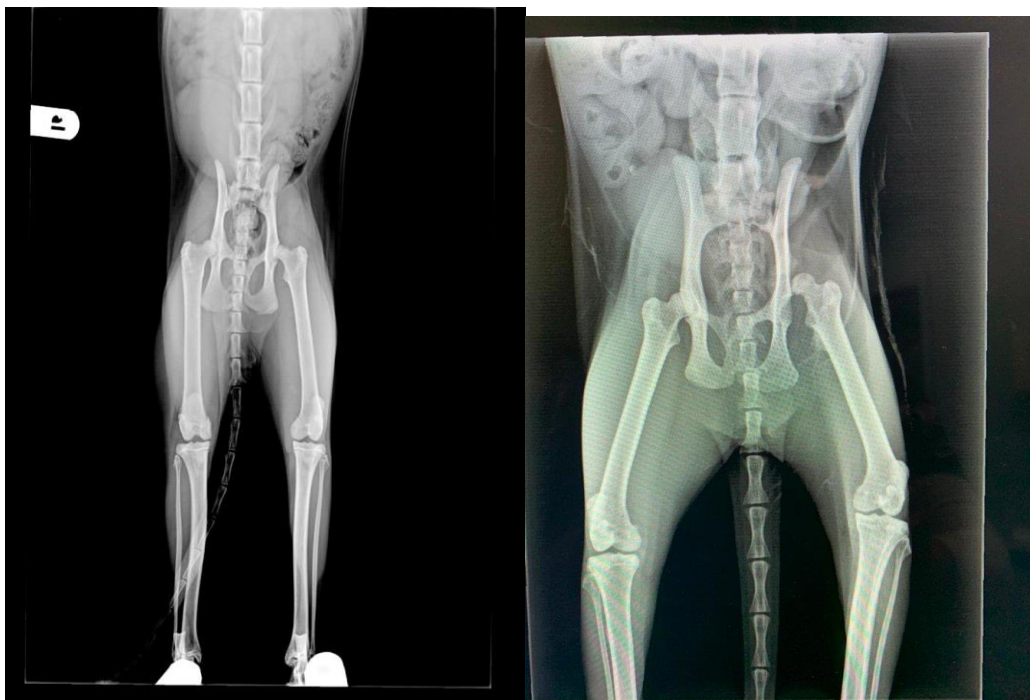
Niet elk gastgezin is geschikt voor schuwe snuitjes. Je moet niet bang zijn voor een haal of een bijt, een kat voelt jouw angst waardoor het nog veel moeilijker wordt. Gelukkig hebben we een aantal geweldige gastgezinnen die erg goed zijn met schuwtjes, maar we zouden er graag nog meer bij willen hebben.

Onze dank is ook enorm groot voor onze dierenartsen, en met name tante Judith. Zij staat altijd voor ons klaar, en weet met de schuwste snuitjes om te gaan.

Vele levens heeft zij kunnen redden. En samen met haar hebben we enorm veel snuitjes onvruchtbaar kunnen maken. Vele gebitssaneringen heeft zij dit jaar moeten doen, snuitjes die zoveel pijn in hun bekkie hadden maar zich daarna, al of niet met geen tand meer in hun bekkie weer lekker pijnvrij kunnen eten.

Meerdere botbreuken zijn er hersteld en behandeld.

Ze is een topper. Maar ook de assistentes zijn geweldig, ook zij staan altijd voor ons klaar, ze zorgen altijd dat er wel ergens een plekje vrij komt als wij een ziek snuitje hebben. De woensdagmiddag is altijd poezensnuitjesmiddag, alle assistentes weten wat dat inhoudt 😊

Maar ook helpen zij met de administratie van ons, wij geven voor die tijd al door welke snuitjes er komen, met naam, geslacht, geboortedatum en kleur, zodat zij de vaccinatieboekjes al in kunnen vullen zodat die op de woensdag klaarliggen, en alvast de patiëntendossiers klaar kunnen maken. Dat scheelt veel tijd op de woensdag. En ook dank je wel aan de specialisten in onze hoofdkliniek, en alle andere dierenartsen en assistentes van de Graafschap die altijd voor ons klaar staan.

Wij zijn Stichting Dierenlot ook dankbaar dat wij in een dierenambulance van hen mogen rijden. Deze maakt veel kilometers per jaar. Tijdens tnr projecten zit de ambu tot de nok toe gevuld met vangkooien en dwangkooien.

Op de woensdag staat hij vol met kooitjes met snuitjes die naar de dierenarts moeten. Maar het komt ook voor dat we op andere dagen komen.

Soms komen we wel 4 keer per week bij de dierenarts. Maar op de woensdagen staan er ook veel tassen met voer in voor gastgezinnen in en rond Arnhem. Zij halen dit voer dan op bij de praktijk. Want voer is iets wat er keihard doorheen gaat. Wij bestellen in drukke periodes rond de 2000 euro aan voer. We hebben ook veel speciaal voer nodig, wat natuurlijk duurder is. En omdat de meeste snuitjes ziek en/of ondervoed binnen komen willen we ze ook goed voer geven en dat is niet het goedkoopste. Regelmatig worden wij uitgenodigd bij Stichting Dierenlot om food en nonfood te halen. Helaas ontbreekt het ons ook aan tijd en vrijwilligers om hier gehoor aan te geven. Ontzettend jammer want we zijn hier zo enorm mee geholpen. Dus als er mensen zijn met een grote auto die zeggen, het lijkt me leuk af en toe naar Stichting Dierenlot in Arkel te rijden om dat voor jullie te halen, laat het ons dan even weten.

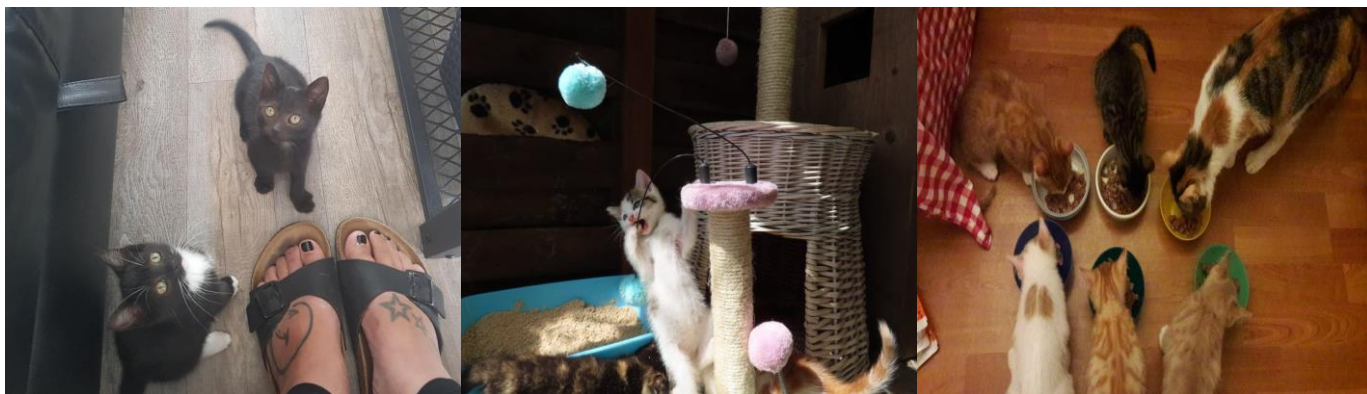
Ook danken we Stichting Dierenlot voor de geweldige financiële steun die wij dit jaar weer hebben mogen ontvangen.

Behalve onze dierenambulance rijden ook de eigen auto's van onze vrijwilligers vele kilometers. De vangers laden hun auto's regelmatig vol om weer op pad te gaan om snuitjes te vangen. En gastgezinnen rijden af en aan naar de dierenarts. Wij zijn ze enorm dankbaar hiervoor.

Wij zijn ook enorm dankbaar voor alle voerdonaties die wij zeer regelmatig krijgen, en dat vinden wij geweldig. Zoveel mensen die aan onze poezensnuitjes denken. Maar niet alleen voer, we krijgen ook mandjes, krabpalen, speeltjes, waterfonteinen noem maar op. Deze slaan we allemaal op in onze opslag en worden weer aan gastgezinnen gegeven. Met de giardia kunnen we vaak spullen weggooien om er zeker van te zijn dat alles weer schoon is voor er nieuwe snuitjes komen, dus we kunnen het allemaal erg goed gebruiken. Maar ook de financiële steun is geweldig. We hebben vaste donateurs die maandelijks een bijdrage overmaken.

Maar ook mensen die af en toe een gulle gift geven. Via teaming krijgen we maandelijks 735 euro, en dan krijgen we nog geld via de zooplusbanner en mensen die een verjaardagsinzameling doen via facebook.

Er zijn mensen die hun zolder hebben opgeruimd en hun spullen hebben kunnen verkopen en de opbrengst aan ons overmaken, mensen die hun jubileum vieren en geld vragen die weer naar ons gaat. Onlangs hebben mensen nog flesjes ingezameld en de opbrengst naar ons overgemaakt. Geweldig wat mensen allemaal bedenken om ons te steunen, hier zijn wij zo enorm blij om.

Het was niet alleen een druk maar ook duur jaar.

De helft van het jaar lag onze maandelijkse dierenartsrekening tussen de 5000 en 6000 euro.

Dan te bedenken dat wij gereduceerde tarieven krijgen.

Er kwam dus ook een moment dat er meer uit ging dan erin, en toen hield het bestuur even haar hart vast, want konden we nu wel alles voor de snuitjes blijven doen?

Gelukkig werd er flink gehoor gegeven aan een oproep op onze facebook pagina, en heel veel mensen maakten geld voor ons over.

Samen met de spaarpot van Stichting Dierenlot, die het bedrag verdubbelde, konden we weer even opgelucht ademen.

Maar als volgend jaar weer net zo druk gaat worden als dit jaar, dan blijven we jullie steun heel hard nodig hebben.

Wij willen ook al onze vrijwilligers heel hartelijk bedanken.

Velen zaten en zitten er even helemaal doorheen. Het vangen en opvangen kost enorm veel energie. Daarbij de zorg voor de vele zieke snuitjes zorgde ervoor dat sommige gastgezinnen op het punt stonden om helemaal in te storten.

De corona maakte het er niet beter op, sommige vrijwilligers waren positief zodat ze even uit de running waren, anderen zaten in quarantaine.

Een tijd lang konden we niet in de avonden vangen i.v.m. de avondklok, terwijl juist de avonden de momenten zijn om schuwtjes te vangen, overdag laten zij zich meestal niet zien. Dan werd het dus héél vroeg uit bed om vroeg in de ochtend te gaan vangen, of soms moesten we risico's nemen en ons toch niet aan de avondklok houden, tenslotte laten we niet 1 kitten achter terwijl de rest gevangen is.

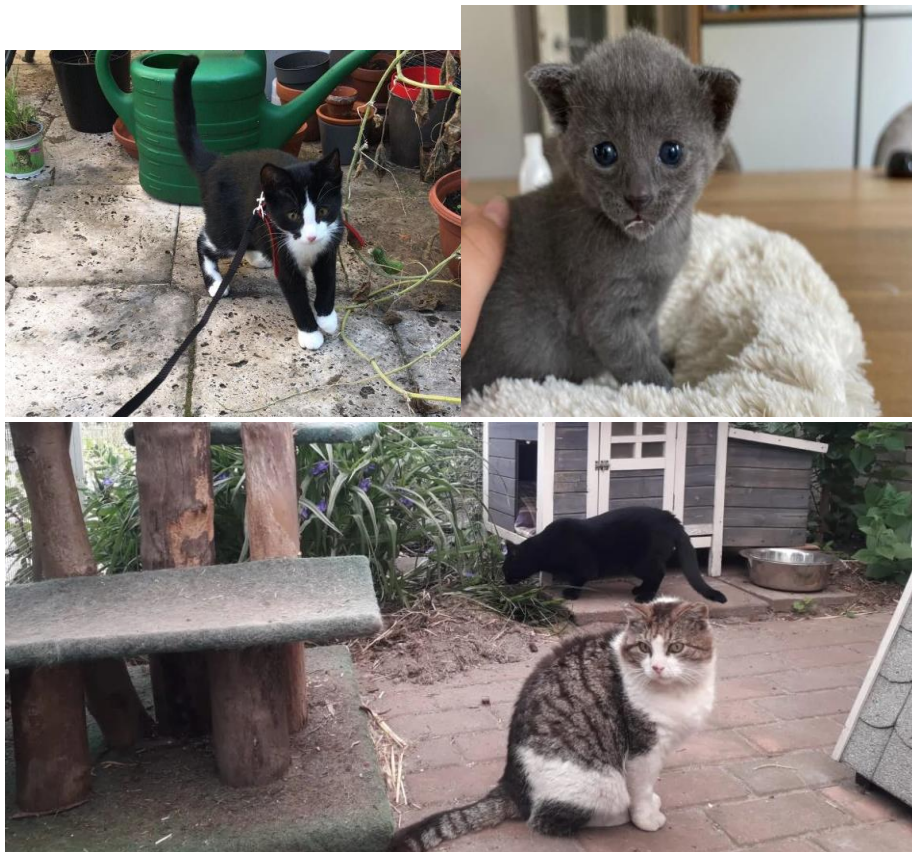

Sommige locaties zijn vervelend om te vangen, buurtbewoners kunnen het ons soms erg lastig maken. Dat brengt ons zelfs soms in gevaarlijke situaties. Gelukkig maken we ook hele behulpzame mensen mee, die alles doen om ons te helpen.

Die ons ook op koude lange avonden iets warmes komen brengen, waar we even naar binnen mogen om op te warmen, dat geeft ons niet alleen warmte van buiten, maar ook in ons hart.

Achter de schermen gebeurt ook heel veel. Vanaf een melding tot het gastgezin moet er veel geregeld worden. Daarnaast hebben we onze administratie, deze wordt zeer nauwkeurig bijgehouden door onze boekhouder en penningmeester. Wij registreren zelf alle chips van snuitjes die verhuisd zijn, en houden ook bij wanneer kittens geneutraliseerd moeten worden.

Helaas hebben we daar dit jaar veel problemen mee gehad, omdat er nog veel te veel dierenartsen niet willen neutraliseren voor een kitten 6 maanden is. Een zeer achterhaalde gedachte. Adoptanten tekenen een contract waarin staat dat een kitten vóór zes maanden geholpen moet zijn, en wanneer men een kater en poesje samen adopteert al vóór vijf maanden. Dan kunnen ze namelijk al vruchtbaar zijn, en wij kennen de vreselijke ellende met tienermoedertjes, dit willen wij dus voorkomen.

We zeggen adoptanten bij de kennismaking dus altijd al direct op zoek te gaan naar een dierenarts die het wel doet. Helaas doet niet iedereen dat, en bij navraag krijgen we dan ook vaak te horen dat de dierenarts het niet wil doen.

Zeer frustrerend voor ons, we laten mensen niet voor niets een contract tekenen.

We hebben al meerdere mensen kunnen helpen aan een dierenarts die het wel wilde doen, al was het soms alleen mogelijk als wij deze dierenarts zelf belden.

Weer extra werk voor ons, maar we doen het voor de poezensnuitjes.

Door alle drukte is het ook niet gelukt om de kattenavonturen bij te houden, helaas.

Maar ook de hoe gaat het met albums op onze facebook met allemaal foto's van exopvangertjes is niet meer gelukt.

Daar gaat heel veel tijd in zitten, tijd die nu ontbrak. Zo jammer. Maar we vragen iedereen foto's te blijven sturen, die maken onze gastgezinnen blij en houden ons op de been. Zodra de tijd het toelaat zullen wij die weer plaatsen.

Dit geldt ook voor alle donaties. Wij weten hoe leuk mensen het vinden als ze foto's zien van snuitjes die hun pakket openen, en foto's van pakketten die wij mochten ontvangen. Maar ook hier ontbrak de tijd om die te plaatsen. Wij vinden dit zelf ook erg jammer, maar we moeten prioriteiten stellen en de zorg voor ons snuitjes staat altijd op 1.

Maar dat neemt niet weg dat we altijd enorm dankbaar zijn voor alle pakketten die we krijgen. De meeste mensen konden we persoonlijk bedanken gelukkig.

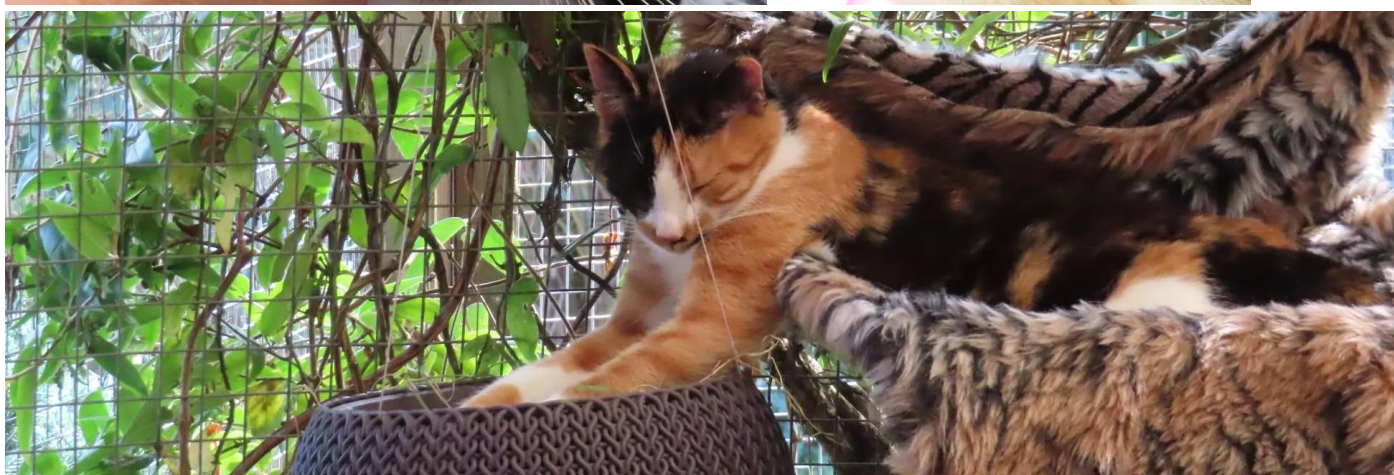
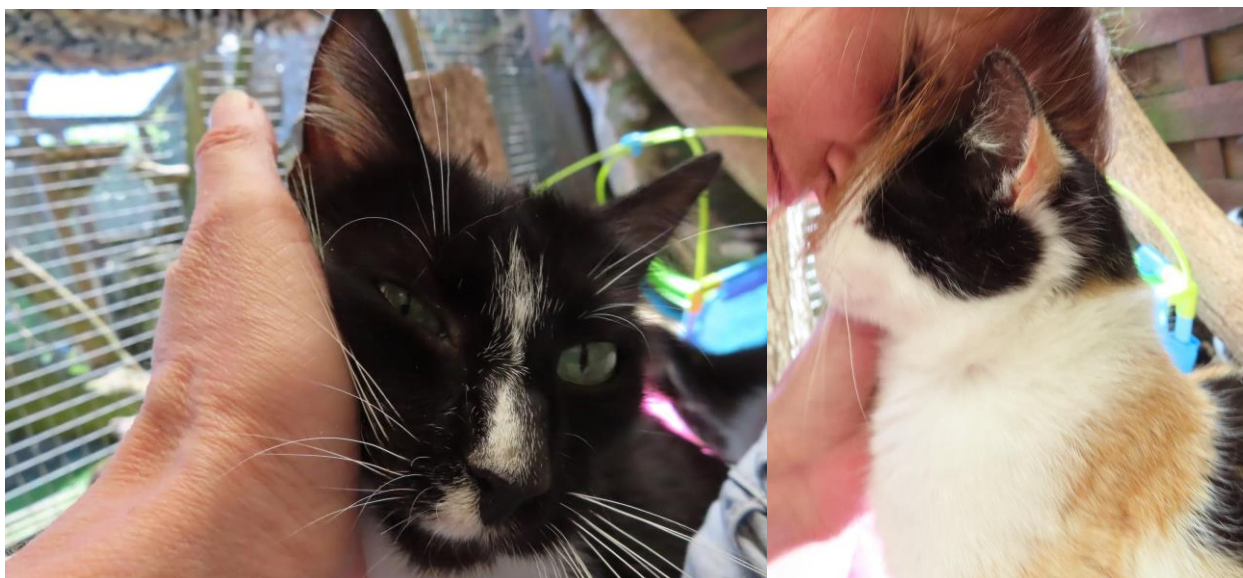
En onze snuitjes genieten elke keer weer.

Nog steeds zitten we niet stil, we hebben de afgelopen weken nog steeds snuitjes van straat gehaald. Niet alles staat op onze facebookpagina.

Afgelopen dinsdag hebben we nog een snuitje van straat gehaald die er enorm slecht aan toe was. Hij bleek een tumor in zijn bek te hebben waardoor zijn halve kaak al aangetast was. Hij had een chip en bleek al vanaf mei dit jaar vermist te zijn. In overleg met de eigenaar hebben wij hem uit zijn lijden verlost.

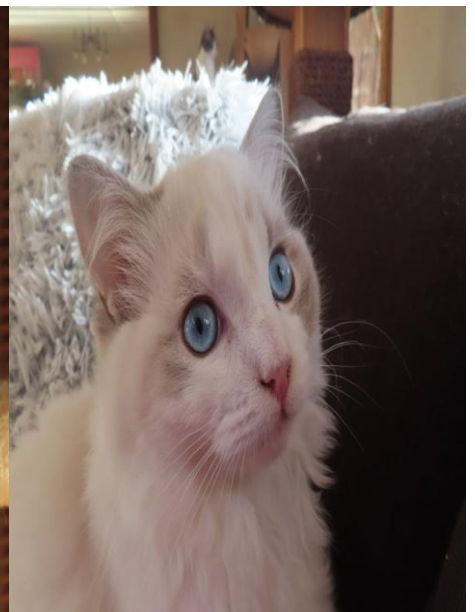
Rip Bob. Vreselijk verdrietig weer.

Het plaatsen van snuitjes gaat niet zo vlot als voorgaande jaren, dat zien we ook bij andere opvangen. De reden hiervan weten we niet. Maar we gaan dus met veel snuitjes het nieuwe jaar in. We hopen dat 2022 voor deze snuitjes het geluk zal brengen dat ook zij naar hun eigen gouden mand mogen verhuizen.

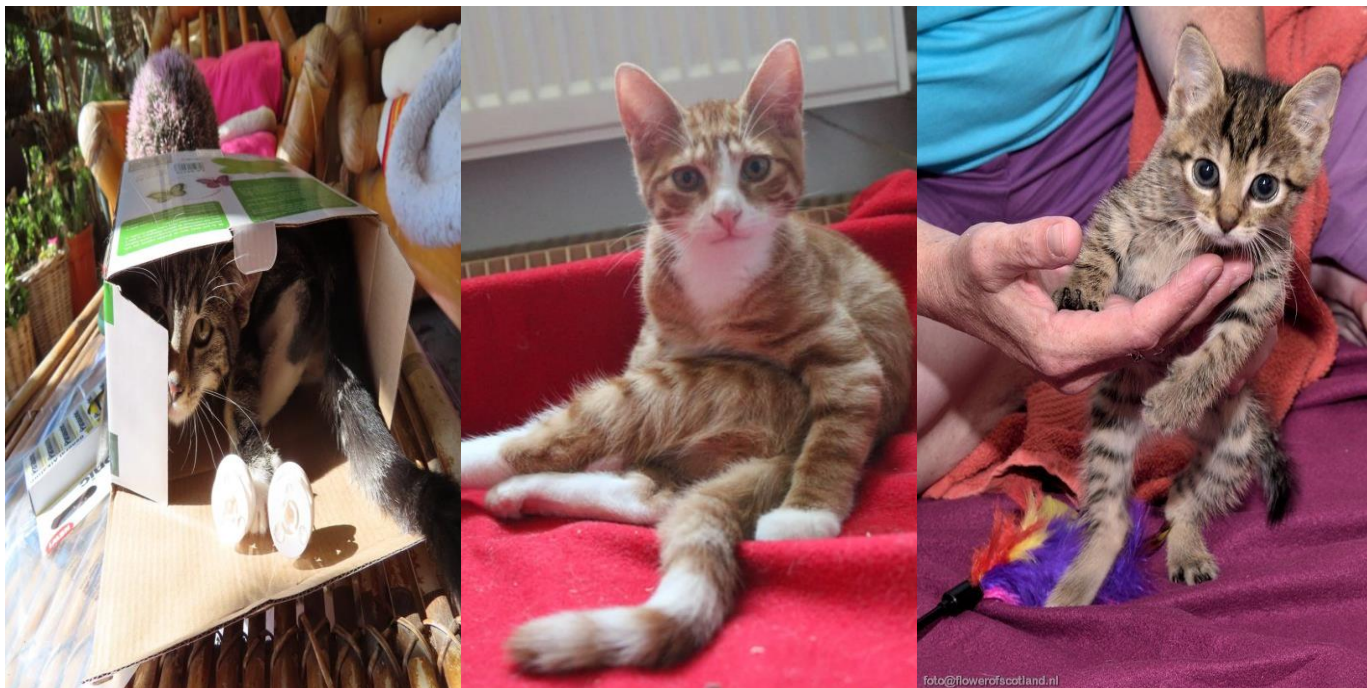

En ook al zitten wij er even helemaal doorheen, in het nieuwe jaar gaan we er natuurlijk wel weer tegenaan aan, de zwerfsnuitjes hebben onze hulp hard nodig. Het zou fijn zijn als mensen hun verantwoordelijkheid nemen en hun poezensnuitjes, katers en poezen, laten helpen, dat scheelt ons ook een hoop werk. Zoek hulp wanneer je in de problemen komt met je poezen, bedenk dat een nestje groot brengen meer kost dan een sterilisatie.

En nee de natuur zijn gang laten gaan is niet meer aan de orde, je kater kan zoveel poezen bevruchten, door zijn vervelende hormonen kan hij weglopen op zoek naar een krolse poes, of vechten met andere katers en kans maken op de ziekte fiv (kattenaids). Ook dit jaar hebben wij weer meerdere snuitjes met fiv in onze opvang gehad, en nog steeds.

Pretnestje? Voor wie? Alleen voor jezelf dan, want voor een poes is het verre van prettig om bevrucht te worden, zwanger te zijn en te moeten bevallen. En het groot brengen van kittens is een zware taak. Als jij graag kittens in huis wilt, meld je dan aan als gastgezin bij een opvang, dat is pas dankbaar werk.

Het is een lang verhaal geworden, maar eigenlijk hadden we nog veel meer kunnen vertellen.

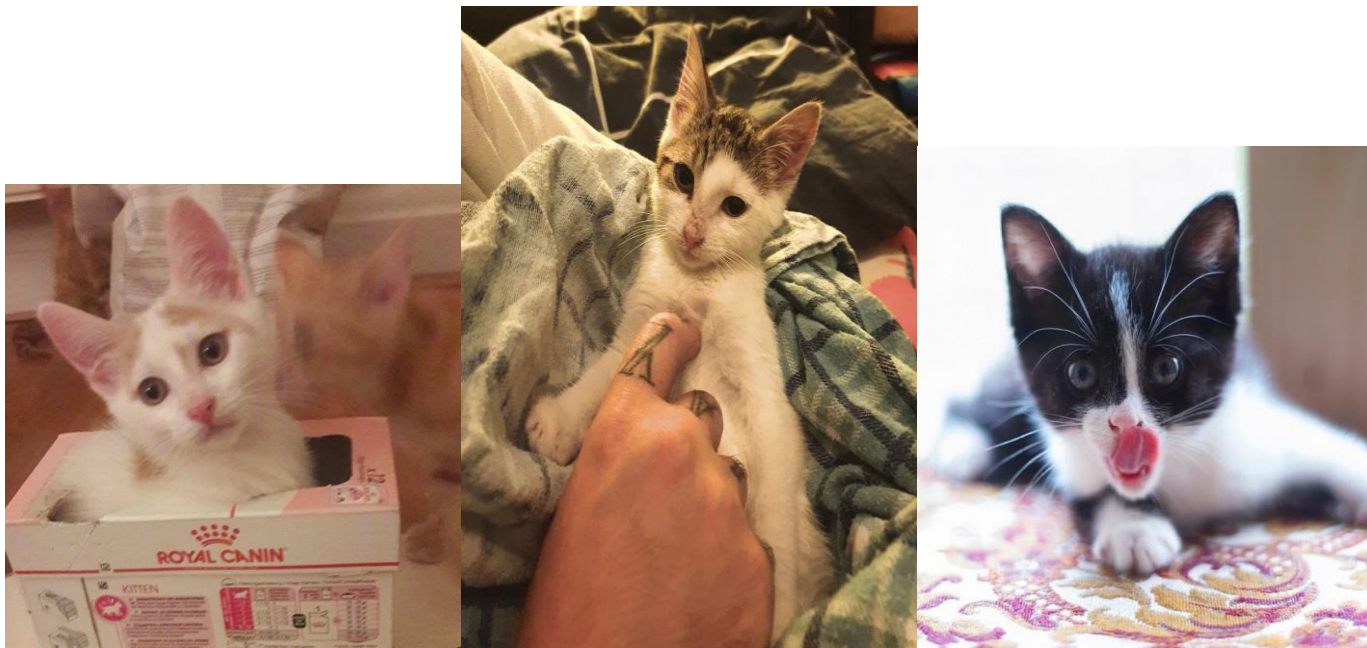
Over al die bijzondere snuitjes die we dit jaar mochten helpen.

Maar voor ons is ieder snuitje bijzonder, en om over ieder van de 324 snuitjes te gaan vertellen dat wordt een beetje te veel 😊

Iedereen die ons dagelijks volgt op facebook zal zich bepaalde snuitjes nog goed kunnen herinneren.

Wij lezen graag in de reacties welke snuitjes dat zijn 😊

Wij vinden alle reacties die dagelijks geplaatst worden ook echt geweldig, zo hartverwarmend dat er zoveel mensen zijn die ons op de voet volgen en zo met ons meeleven, dank jullie wel.

Wij wensen iedereen een gezond en gelukkig meow 2022 toe.

Dank jullie wel voor alles 🐱